

۲۰۲۰/۰۳/۱۳

مرجان کمال

سخنی چند اندر مورد "برگشت به طالبان"

[آنچه در این سلسله می آید، یادداشت های روانشاد "مرجان کمال" است که قبل از سال 2016، تهیه گردیده است و طبق معمول به زبان فرانسوی بوده است و مادر داغدار ایشان با خون جگر و اشک روان آنها را از لابلای یادداشت های آن زنده یاد و از کامپیوتر شان پیدا نموده، ترجمه کرده و در اختیار ما و شما قرار داده اند.

اکنون که امریکائی ها با قاتلین فرزندان خود به داد و معامله نشسته اند و آن گویا دشمنان دیرینه خود را که کشور ما را به دریای از خون مبدل کرده اند، بار دگر می خواهند بر ملت در خون نشسته افغان تحمیل نمایند، از مفاد خالی نخواهد بود تا اندک بیشتر در مورد افراد مهم طالبان به معلومات خود بیفزائیم.

شاید این معلومات کافی نباشد، شاید ناقص باشد و شاید هم کوتاهی هائی داشته باشد، اما برای یک دختر افغان در آن محیط خفقان آور و آن جو ترور و تهدید و انفجار و انتحار، بیشتر از این فکر نکنم امکانات آن موجود بوده باشد. امید است هموطنان با درد ما بر کمبود ها و نارسائی های آن انگشت انتقاد گذاشته و در اصلاح آن ما را یاری رسانند.

عنوان این سلسله جدید از زنده یاد "مرجان کمال" نبوده و برای آن انتخاب شده است که هم برگشت برگشت طالبان است و هم برگشت به سلسله نبشته هائی می تواند بود که اندر این مورد قبلاً از همان قلم به نشر رسیده است و در آرشیف شان موجود است.

این سلسله جدید به چند و چون طالبان نمی پردازد، چون در سلسله های قبلی به قدر کافی و از هر نگاه به آن پرداخته شده است. در این مبحث تنها و تنها افراد رده اول طالبان معرفی شده اند و تا جای امکان، اگر عکس هائی از آنها در دسترس بوده، پیشکش هموطنان گردیده است.

حال که قرار بر این گذاشته اند تا این جمع خونریز را بار دگر بر گرده های مردم سوار کنند، خوب است مردم بیشتر در مورد شان آگاهی حاصل کرده و با چهره های مطرح شان آشنائی بهم رسانند.

از آنجائیکه برگشت برگشت طالبان را زمزمه می کنند، بد نیست تا این سلسله را موازی با سلسله "برگشت به یادداشت ها..."، خدمت هموطنان تقدیم کنیم، هر چند دیربست که ما را از "موازی" متنفر ساخته اند.

این شما و اینهم این سلسله نوشته های جدید خواهر نامراد ما زنده یاد "مرجان کمال". [حمید انوری

برگشتِ طالبان و برگشت به طالبان

نویسنده: مرجان کمال به زبان فرانسوی

مترجم: فریده نوری

قسمت اول

که من در چاه شب های سیاهم
نه تنها از تو، نالم از خدا هم

کجایی، ای رفیق نیمه راهم
نمی بخشد کسی، جز غم پناهم

بیوگرافی شخصیت های برجسته طالبان

از 1994 تا 2001 میلادی

عکس بعضی از شخصیت های رده اول طالبان در دسترس نبود. (مرجان کمال)

اشخاصی که مربوط به دوره 2001 میلادی می باشند آن ها را در بین قوسین گرفته ام. (مرجان کمال)

ملا محمد عمر: ملا محمد عمر به احتمال زیاد در بین سال های 1958-1960 میلادی متولد و در ماه

اپریل 2013 میلادی در یک شفاخانه در شهر کراچی چشم از جهان پوشید.

ملا محمد عمر یک پشتون از قوم غلزایی و مربوط قبیله یا کلان هوتک و اصیل یک قریه در ولسوالی میوند ولایت قندهار است. تربیت یافته مدارس پاکستان و افغانستان بود و بعد از کودتای کمونیستی خلق و پرچم در سال 1978 میلادی به مجاهدین پیوست، چندین بار در هنگام جنگ و درگیری ها در مقابل اردوی شوروی ها زخمی شد و به همین ترتیب یکی از چشمان خود را از دست داد.

در شروع جهاد عضو حزب اسلامی مولوی یونس خالص بود، بعداً به حزب حرکت انقلاب اسلامی مولوی محمد نبی محمدی (Harrakat-e-Inqelâb-e-Hslami Mohhamad Nabi Mohammadi) پیوست

و به صفت قومندان درجه دوم ارتقاء نمود.

تحریک طالبان در سال های 1992 - 1994 میلادی بعد از سقوط نجیب پدیدار گردیدند، ملا محمد عمر در ابتدا به تدریس علوم دینی در مدرسه پرداخت.

هنگامی که شهر قندهار و اطراف آن مورد تاخت و تاز قومندان های جهادی قرار گرفته و باعث آزار و اذیت برای باشندگان شهر قندهار و نواحی آن گردیدند، در همین وقت بود که ملا محمد عمر و یک تعداد از هواداران و طرفداران وی تصمیم گرفتند تا داخل اقدامات شوند و برای جلوگیری از اعمال این قومندان ها یکی آن ها را در محضر عام به دار آویخت. این حرکت وی باعث محبوبیت ملا محمد عمر و همراهانش گردید.

به همین ترتیب این تحریک، حرکت خود را تا گرفتن کابل در سال 1996 میلادی ادامه داد. در شروع تحریک طالبان این معتقدان دین حنفی، ضد غربی ها نبودند و کوشیدند تا همکاری شان را مخصوصاً در ساحه زراعت به دست بیاورند، این خواهش آن ها از طرف غربی ها رد شد. فلذا آن ها رو به طرف احزاب افراط گرای اعراب آوردند، که در زمان جهاد علیه شوروی ها در احزاب مختلف جهادی، در تمام دوره جهاد حاضر بودند.

تحریک طالبان تا زمان فوت ملا محمد عمر رهبر شان یک تحریک بسیار منضبط بود. با وجود تأسیس و ایجاد چهار شورا (1) که فرض می شد که هر کدام آن ها یک نقش مختص به خود را داشتند. لکن ملا محمد عمر سبک خودش را داشت، وی حرف کم می زد، به آرامی عمل می کرد، و زیادتیر به صفت عالم دین عمل می نمود، و از سخنرانی های خود که زیادتیر بالای عقاید مذهبی و دینی استوار بود لذت می برد.

دستورات وی از جانب هواداران شان مورد جر و بحث قرار نمی گرفت، و برای این کار دارای سه نوع مشخصات بود، که در بین مجاهدین دیگر کمتر دیده می شد.

ملا محمد عمر یک شخص پرهیزگار، هدفش مستقر ساختن امارات اسلامی بود، یک مجاهد واقعی بود. چندین مرتبه در هنگام جهاد علیه شوروی ها زخمی شد، بالاخره ملا محمد عمر علیه قومندان های جهادی که سبب جنگ های داخلی گردیدند، جنگید، بعضی شان فرار نمودند و تعداد دیگر شان به تحریک طالبان پیوستند. پشتونوالی یگانه دلیل طالبان بود که در مقابل اسامه بن لادن اختیار نمودند و وی را به امریکایی ها تسلیم نکردند.

ملا محمد عمر رهبر طالبان

(1): چهار شورا:

اولی شورای داخلی یا شورای مرکزی قندهار، که تأثیر و نفوذ آن محدود به شیوه رفتار شخصی ملا محمد عمر بود و 23 عضو داشت.

دومی شورای بیرونی بود که دارای صد عضو مذهبی و شخصیت های ولایتی بود که اکثریت شان از قوم خُدران و از نزدیکان حقانی بودند و نقش آن ها محدود بود.

سومی شورای کابل بود، که بعد از تسخیر کابل به دست طالبان ساخته شد که توسط ملا ربانی و معاونش ملا عبد الکبیر رهبری می گردید، این شورا نیز رول محدود در مقابل شخصیت ملا محمد عمر داشت.

چهارمی، شورای علما بود که دارای 24 عضو بود و توسط ملا ثاقب رهبری می شد و نقش آن عبارت از تطبیق نمودن شریعت اسلامی در افغانستان بود، این شورا دارای اهمیت زیاد بود.

ادامه دارد

marjan_kamal_107_bargasht_e_taleban_wa_1.pdf